

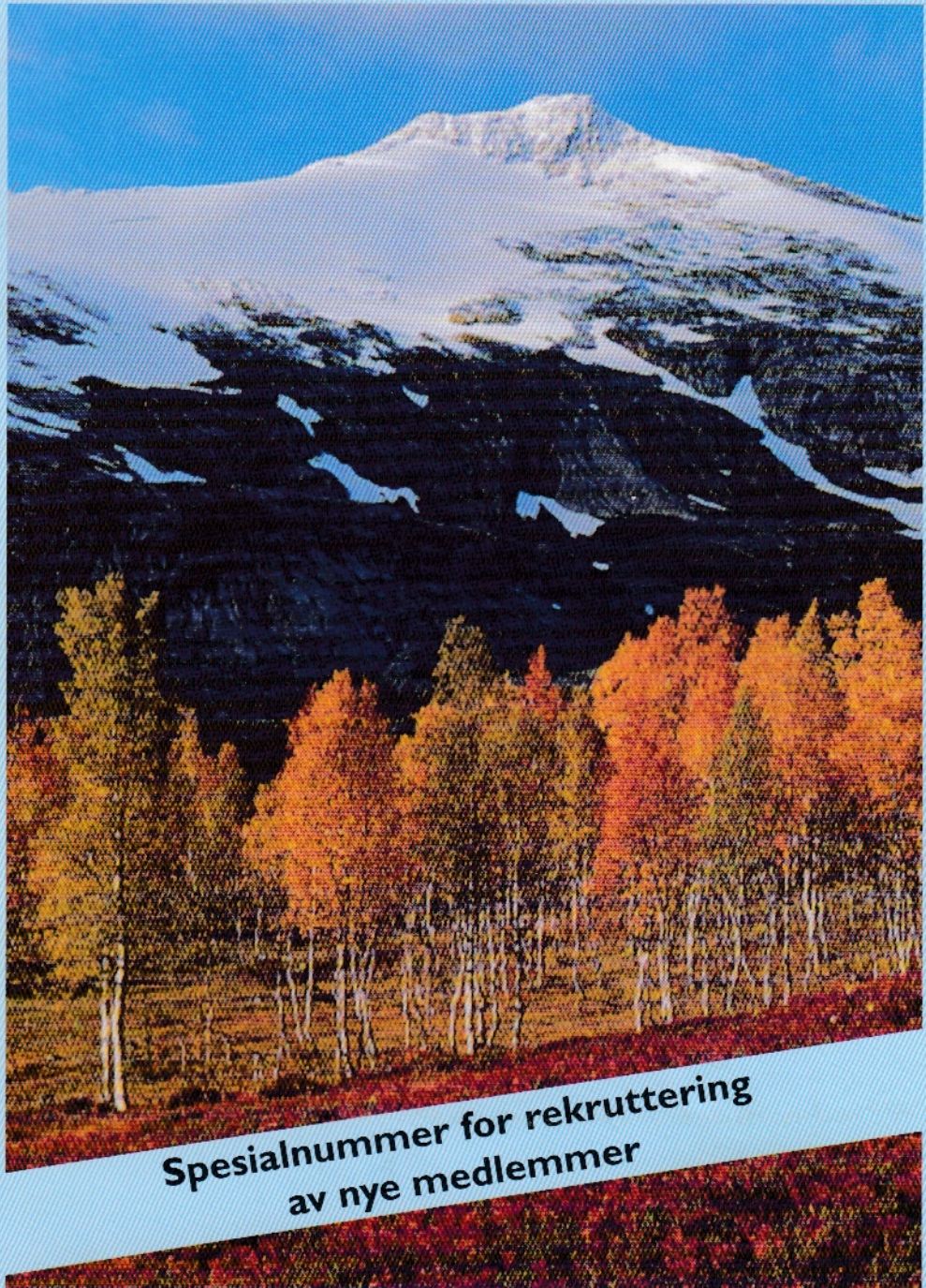
TELE

**P
E
N
S
J
O
N
I
S
T
E
N**

Nr.3

1998

25.årgang

**Spesialnummer for rekruttering
av nye medlemmer**

MEDLEMSBLAD FOR TELEPENSJONISTENES LANDSFORBUND

Adresse:**Telepensjonistenes Landsforbund****Postboks 6701 St. Olavs plass, 0130 Oslo****Telefon 22 77 87 12****Landsstyret**

Leder	Henrik Jørgensen, Ammerudgrenda 165, 0960 Oslo	22 25 20 20
Nestleder	Björg Avnskog, Erleveien 30, 5030 Landås	55 28 08 20
Sekretær	Odd Kjølstad, Trygve Ryensvei 35, 0680 Oslo	22 29 12 83
Kasserer	Ellen Hanssen, Gamborgsvei 2, 3022 Drammen	32 82 29 50
Styremedlemmer	Tor Andreassen, Tandstadveien 22, 3140 Borgheim Arne Kristensen, Larsbråtveien 1, 0674 Oslo Aasta Vagle, Syftesokveien 13, 4046 Hafersfjord	33 38 67 75 22 32 30 12 51 59 04 94
Vararepresentanter	Elsa Jervan Håker, Skolegt. 18 a, 9400 Harstad Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 Fagernes Johanne Marie Soknes, Grimstadgt. 28, 0464 Oslo	77 06 60 71 61 36 00 59 22 18 09 05
Revisorer	Kjell Berglie, Selvbyggerveien 127, 0591 Oslo Rolf Sandaker, Prost Holsviksvei 38, 1347 Hosle	22 65 30 05 67 14 10 20
Varamann	Reidun Sandnes, Terasseveien 96, 0682 Oslo	22 26 49 80

Telepensjonisten kommer ut 4 ganger i året

Redaktør Liv Ulsbøl, 2 Strømterrasse 9, 3046 Drammen tlf. + fax: 32 83 23 48

Trykk: **Falch** Hurtigtrykk, Oslo 12309 www.falch.no

Opplag: 9000

Forsidefoto: Arnfinn Pedersen

Frist for innlegg til neste nr.: 10. november 1998

SØKES

Pensjonister med initiativ søkes til oppstart av nye lokalforeninger på steder som har rekrutteringsgrunnlag, men ikke forening. Henvendelse til forbundskontoret for opplysninger om startbidrag og mønstervedtekter.

Kjære pensjonist!

Dette er skrevet for deg som ikke er medlem av vår organisasjon for telepensjonister. Jeg skal fortelle litt om hvilke økonomiske overgrep vi er utsatt for, og hvilket «landskap» vi befinner oss i,

som pensjonister. Du vil forstå etter hvert hvorfor du bør melde deg som medlem.

Våre pensjoner er ikke fondsbasert

Det er en utbredt misforståelse at pengene som vi og vår arbeidsgiver har innbetalt til Statens Pensjonskasse (SPK) og Folketrygden, er sikret i store fond, slik som det ifølge norsk lov er for kommunale- og private pensjonsordninger. Så ikke for SPK og Folketrygden. Staten følger ikke alltid sine egne forordninger.

At våre politikere opp gjennom tidene har foretatt seg på pensjonsmidlene og disponert disse til andre formål, og at Stortinget derfor år for år må bevilge store beløp til utbetalinger av pensjoner, er den grunnleggende årsak til usikkerheten som i våre dager er skapt med hensyn til bestandigheten av våre pensjonistvilkår.

Våre politikere er utsatt for press fra sine ungdomsorganisasjoner som målbærer den generelle misnøye blant store grupper av unge i etableringsfasen. Mange unge synes det er urettferdig at bestemor og bestefar skal sitte med stort hus og hage når de selv må ta til takke med en liten leilighet eller et forgjeldet hus. For ikke å snakke om den urettferdighet som skjer når rentenivået går opp. Det går jo sterkt ut over de unge, mens besteforeldrene tjener på det. De sistnevnte har jo penger i banken.

Endringer i pensjonistvilkårene

Hva er vi så utsatt for, når det gjelder angrep på våre vilkår som pensjonister. Listen over dette er lang. Jeg skal begrense meg til å belyse to forhold: særfradraget og trygdeavgiften.

Fra fylte 67 år, når folketrygden er tatt ut, har pensjonistene hatt et særfradrag for alder til fra-

drag i selvangivelsen. Dette fradraget har sin historiske begrunnelse, som politikerne velger å glemme. I fjor var særfradraget kr. 17.640. For inneværende år foreslo den forrige regjering at særfradraget skulle reduseres til kr. 12.000. Forslaget ble opprettholdt av den nye regjering og vedtatt i Stortinget. Dermed vil de pensjonister som betaler skatt – som eneste gruppe i år – få en skatteøkning på ca. kr. 1.500.

Den forrige regjering hadde som erklært mål å øke trygdeavgiften for pensjonister gradvis fra dagens 3% til 7,8%, som arbeidstakerne betaler. Pga. sterk motstand fra pensjonistorganisasjonene, våget man ikke å gå ut med forslag til økning av avgiften i budsjettforslaget for inneværende år. Allerede 3% i trygdeavgift er for høyt for pensjonister. Norsk Pensjonistforbund (NPF) har fremlagt dokumentasjon som viser at trygdeavgiften må settes til 1,8% for å dekke helsedelen av trygdeavgiften.

Da har vi et logisk problem. Hva skal pensjonistenes innbetaling av folketrygdavgift utover de 1,8% (eventuelt utover 3% etter dagens sats) dekke? Skal vi pensjonister betale vår pensjon en gang til? Eller skal vi være med å betale for de fremtidige pensjonister? «Hvis dette er et problem for dere, er det ikke noe i veien for at vi kan døpe om denne avgiften til en skatt», uttalte finansministeren i den forrige regjeringen etter et forhandlingsmøte. (Når en skatt går inn i statskassen, kan disse midler anvendes til hva som helst, mens avgifter skal gå til bestemte formål.) Vi trodde dette var en spøk – inntil resonnet dukket opp i en høyesterettsdom nylig.

I premissene for høyesterettsdommen uttaler en av dommerne at hun ser på trygdeavgiften mer som en skatt. Kan denne måten å tenke på være et uheldig utslag av en påstått skjev rekruttering til Høyesterett? Mange høyesterettsdommere har sin tidligere praksis i statsadministrasjonen. Er disse dommerne uhildet når staten er part i en sak for Høyesterett?

Hvor sikre er pensjonene våre?

Jeg skal gi en forenklet fremstilling. Lovverket for Statens Pensjonskasse (SPK) er relativt

enkelt og forvaltes av Administrasjonsdepartementet. Lovverket for Folketrygden er ulike mer komplisert og forvaltes av Sosialdepartementet. Når samordning av pensjonene våre fra de to systemer kommer inn, blir det hele uhyre komplisert, til den grad at meget få personer overhode forstår reglene og praktiseringen av disse fullt ut. I løpet av det siste tiåret har to offentlige utvalg forsøkt å komme med forslag til forenklinger, uten at det er kommet så mye ut av dette.

Når det gjelder forvaltningen av de to pensjonsordningene, har de to involverte departementer distinkt forskjellige kulturer. Administrasjonsdepartementet er mer nøktern og forretningsmessig i deres håndtering, mens Sosialdepartementet har en hårdnakket kjerne av embetsmenn/saksbehandlere som har holdninger av karakter behovsprøving og en inngrodd motvilje mot å korrigere påviselig feil praktisering av regler. Den nidkjære gruppe av embetsmenn/saksbehandlere trener pålegg fra Stortinget i årevis. Utslag av denne virksomhet kan avleses på antallet rettsaker som har vært ført, helt opp til Høyesterett.

En prinsippsak som relativt nylig ble ført i Høyesterett, fikk negativt utfall for pensjonistene. Høyesterett fastslo at grunnlovens prinsipp om at ingen lov kan ha tilbakevirkende kraft måtte vike når det gjaldt endringer i pensjonslovgivningen. Hensynet til statens handlefrihet i en eventuell krisesituasjon måtte her komme foran. Etter denne dommen har en av landets fremste trykdeeksperter konstatert at det er skapt usikkerhet om folketrygdsystemet.

Denne usikkerheten kan spre seg til vår statspensjonsordning. En stor fordel med vår ordning er at den garanterer en pensjon på 66% av sluttlønnen. Denne ordningen, som kalles et bruttosystem for pensjonering, har vært – og vil bli – utsatt for angrep. Pensjonssystemet uten denne garantien kalles for nettosystem. Når samordningsproblemer har vært diskutert i den senere tid, har det vært en tendens til at det dukker opp argumentasjon i retning av at alle problemer løser seg hvis SPK går over til et nettosystem for pensjonering.

Hvordan er pensjonistene organisert?

Telepensjonistenes Landsforbund har pr. dato 3760 medlemmer. Vi er organisert med et landsstyre og har for tiden 35 lokalforeninger. Sammensetning av det sittende landsstyre fremgår av side 2 i «Telepensjonisten», mens oversikten over lokalforeningene er gitt på omslagets siste side. Ta kontakt med din lokalforening og meld deg inn. Gjennom lokalforeningen og «Telepensjonisten», som utkommer fire ganger i året, holder du kontakt med gamle kolleger. Du vil også motta «Åpen linje» fra Telenor. Den sendes til pensjonistene etter vårt adressekartotek. Gjennom «Åpen linje» holder du kontakten med din gamle arbeidsgiver.

Norsk Pensjonistforbund (NPF) er den største pensjonistorganisasjon i Norge med ca. 130.000 tilsluttede medlemmer organisert i fylkesvise og lokale pensjonistforeninger.

NPF har samarbeidsavtale med følgende pensjonistorganisasjoner i offentlig sektor:

- Forsvarets Pensjonistforbund (9.204 medl.)
- Jernbanepensjonistenes Forbund (10.145 medl.)
- Landslaget for offentlige pensjonister (L.O.P.) (11.229 medl.)
- Politiets Pensjonistforbund (2.359 medl.)
- Postpensjonistenes Landsforbund (5.216 medl.)
- Telepensjonistenes Landsforbund (3.675 medl.)

De nevnte pensjonistforbundene hadde i 1997 tilsammen 41.828 medlemmer. NPF har også et nært samarbeid med LO-Stat og Norsk Kommuneforbund.

NPF er eneste pensjonistorganisasjon i Norge som har forhandlingsrett med Staten om årlige reguleringer av grunnbeløpet (G) i folketrygden og om tiltak som gjelder eldre og pensjonister som foreslås i de årlige statsbudsjett. NPF forhandler således med Staten på vegne av alle de tilsluttede pensjonistforbund og pensjonister som er medlemmer av disse forbundene.

Henrik Jørgensen

Topp-politikerne er Norges pensjonsadel

Storingsrepresentantene, statsrådene og dommerne i Høyesterett har pensjonsordninger de fleste andre bare kan drømme om. De er den norske pensjonsadelen med rettigheter sikret gjennom særlover.

Dette er godbitene:

Kort opptjenings tid for full pensjon er den mest iøynefallende særfordelen. For å få full folketrygd pensjon kreves det 40 års opptjenings tid. I Statens Pensjonskasse og private pensjonsavtaler er det 30 år. For stortingsrepresentanter kreves det 12 år, for regjeringsmedlemmer 6 år og for høyesterettsdommere 15 års opptjening for full pensjon.

Regulering med tilbakevirkende kraft er en annen godbit. Det innebærer at pensjonsadelens pensjoner beregnes på grunnlag av den lønn som til enhver tid gjelder for henholdsvis stortingsrepresentanter, statsråder og høyesterettsdommere, med virkning også for dem som allerede er pensjonister. Slik har allerede pensjonerte topp-politikere oppnådd en vekst i sine pensjoner som ligger høyt over andre grupper.

En stortingsrepresentant som gikk av i 1985 med full stortingspensjon, fikk 142.703 pr. år. I dag får vedkommende 264.000 pr. år, en (ikke inflasjonsjustert) økning på 85% på 12 år.

75-årsregel: Storingsrepresentantene kan pensjonere seg når summen av alder og tjenestetid er 75 år. Enkelte grupper i staten, bl.a. politiet og Forsvaret, kan gå av med pensjon når denne summen er 85 år.

Innstramminger

På den annen side er pensjonsalderen praktisk talt ikke rammet av de innstramminger og begrensningene de har innført overfor landets øvrige borgere.

* Stortinget foretok fra 1992 et betydelig kutt i tilleggspensjonene i folketrygden. Pensjonsprosenten ble senket og pensjonsgrunnlaget redusert. Pensjonsadelen rammes ikke.

* Grunnbeløpet (G), hjørnesteinen i ytelsene fra folketrygden, reguleres av Stortinget hvert år, men har de siste 25 årene vært systematisk

underregulert i forhold til lønnsutviklingen. Storingsrepresentantene rammes ikke selv av dette, ei heller regjeringsmedlemmene og høyesterettsdommerne. De er garantert 66% av lønna i pensjon.

Skjevheter

Det har tidligere vært pekt på noen av de mest framtrepende skjevheter i det norske pensjonssystemet:

** Kvinnene er de store taperne*

Et stort antall kvinner som har arbeidet deltid på en vanlig kvinnelønn i tillegg til barneomsorg og husarbeid, ender som minstepensjonister selv om de har jobbet døgnet rundt.

** Skilte eldre kvinner rammes hardest*

De fleste av disse ender som enslig minstepensjonist resten av livet. Mannen får alle pensjonspoengene etter en skilsmisse. Slik er loven. Omsorgspoeng ble innført fra 1992, men *denne* ordningen ville Stortinget ikke gi tilbakevirkende kraft.

** Det nye klasseskillet*

blant norske pensjonister blir mellom dem som har tjenstepensjon gjennom jobben og dem som bare får pensjon fra folketrygden. Hver tredje arbeidstaker, halvparten av de ansatte i privat sektor, har bare folketrygd.

* *Arbeiderpartiet og regjeringen stritter imot* en ny tjenstepensjonsordning som kan bli et tilbud til dem som i dag ikke har.

* Et spørsmål som med full rett kan reises, er om ikke pensjonsadelens gunstige ordninger etter hvert blir oppfattet som så urimelige at også de representerer en skjevhet.

Den store pensjonsfesten

I løpet av 1996 økte stortingsrepresentantenes årlige pensjon med 68.244 kroner. I løpet av 1996 økte regjeringsmedlemmenes årlige pensjon med 66.120 kroner. *Men rekorden ble satt i 1991:* Da økte høyesterettsdommernes årlige pensjon med 92.000 kroner. En minstepensjonists årlige pensjon er 66.200.

Kilde: Dagbladet

Pionerene

Telegrafverkets første pensjonistforening

Det tok litt tid før Telegrafverkets første pensjonistforening ble stiftet, men slik gikk det til:

På driftsutvalgsmøte for Oslo telefonanlegg den 29. Oktober 1955 refererte formannen, telefondirektør Leif Abrahamsen, under «Eventuelt» et brev fra utvalgsmedlem Bjørg Haakonsen som foreslo at «Telefonanleggets driftsutvalg skulle gi støtet til at Telefonanleggets pensjonistforening ble dannet» i likhet med Jernbanenes pensjonistforening. Hun mente at det skulle være en forening ledet av pensjonistene selv, også økonomisk, men at Telefonanlegget stilte sin messe til disposisjon og støttet foreningen i den utstrekning det gikk an.

Til tross for at dette forslaget ble fremmet i en etat som nettopp dette året feiret sitt 100 års-jubileum, var det noe helt nytt og ukjent i Telegrafverket. Ja, forslaget var så nytt at utvalget nærmest mistet både munn og mæle bortsett fra Telegrafverkets første sosialsekretær Hirsch Gill, som gjestet dette møtet. Sosialsekretæren ville gjerne, som det heter i møtoreferatet, «ha en nærmere redegjørelse om hvordan andre pensjonistforeninger greide seg økonomisk. Hun mente at det var bedre fagforeningen ordnet med dette, og at det var vanskelig for Telegrafverket å gjøre noe i denne forbindelse».

Men ungenta Bjørg Haakonsen ga seg ikke så lett, og møtoreferatet forteller at hun «lovet en nærmere redegjørelse på neste møte, men framholdt at hun i dette tilfelle tenkte bare på Telefonanlegget. Med hensyn til fagorganisasjonene så aktiviserer de ikke pensjonistene, sa hun, de bare inviterer dem til fester etc. Hun sa videre at passivitet måtte vel være det som var pensjonistene fiende nr.1, og at ideen om en pensjonistforening var et fremtidsprosjekt for alle!»

På driftsutvalgsmøte lørdag 28. Januar 1956, som siste post under «Eventuelt», ble spørsmålet om pensjonistforening drøftet på ny. Driftsutvalget hadde skaffet seg lover og vedtekter for Jernbanenes pensjonistforening og

dessuten en redegjørelse fra et av medlemmene der. Overingeniør Jarheim hadde kontaktet Oslo sporveiers pensjonistforening og fått orientering som han overleverte driftsutvalget.

Bjørg Haakonsen refererte et konkret, detaljert forslag for dannelse av pensjonistforening. Så visst så det lyst ut, og resultatet ble at driftsutvalget denne gang satte ned et utvalg til å arbeide videre med forslaget.

Daværende fagforeningsblad «Telegrafbladet – Telegraf og Telefon» forteller i nr. 1/1957 at dette septemberrødet «ble ledet på en ypperlig måte av Rudolf Heiberg-Larsen som i sin åpningstale pointerte at hensikten var å få bedre kontakt mellom driftsutvalget og bedriften på den ene side og pensjonistene på den annen. Gjennom regelmessige møter med forskjellig underholdning så som musikk, sang, opplesning, foredrag og som en liten spiss på det hele, en ganske enkel bevertning. Dette tilsammen skulle være en adspredelse og avveksling fra den grå hverdag som sikkert er de fleste pensjonisters lodd, samtidig som det også ville bli en kjærkommen anledning til å treffe gamle kolleger og kamerater og friske opp hyggelige minner. En slags mentalhygiene som er så på moten for tiden.»

Bjørg Haakonsen, som hadde tatt initiativet i driftsutvalget til dannelse av pensjonistforening for Oslo telefonanlegg, innledet på møtet 10. Mai 1957 diskusjonen om utvidelse av foreningen til å dekke alle pensjonister i hele Telegrafverket innenfor Oslo-sektoren. Resultatet ble at møtet den 10. Mai 1957 ble enige om å samle alle pensjonister i Oslo-området i en pensjonistforening og konsentrere arbeidet om det gjennom det allerede fungerende interimstyret.

Året 1957 er derfor blitt regnet som stiftelsesåret for Telegrafverkets pensjonistforening i Oslo – og den første pensjonistforening overhodet i Telegrafverket.

Og temmelig nøyaktig 2 år etter Bjørg Haakonsen i driftsutvalget for Oslo telefonanlegg hadde

Bjørg Haakonsen

Oslo den 18. Oktober 1957. Han understreket i sin hilsen til møtet at det var ca. 450 pensjonister i Telegrafverket i Oslo-området og at den nye foreningens oppgaver var å bidra til at pensjonisttiden ble så god som mulig for hver enkelt av dem. Han minnet spesielt om at foreningen var upolitisk og stiftet utelukkende med det humanitære og sosiale arbeidet for øye.

Det vakte stor begeistring da formannen kunn gjorde at Telegrafstyret med Samferdselsdepartementets samtykke hadde gitt 500 kroner til foreningens videre arbeid, og at NTTF hadde gitt 1000 kroner!

Da forsamlingen benket seg ved et festlig kaffe-bord, hilste telefondirektør Leif Abrahamsen fra driftsutvalget ved Oslo telefonanlegg og over-rakte Max Nilsen en formannsklubbe som straks avløste blyanten.

Pensjonistforeningens forkjempere hadde klart det som de faglige tjenestemannsorganisasjoner hadde slitt med i årevis uten resultat. Pensjonistforeningen ble ganske fort en forening for alle Telegrafverkets tjenestemenn i Oslo-området uten hensyn til hvilken stilling de hadde hatt og hvilken fagorganisasjon de sto tilsluttet. Fra første stund ble likhetsprinsippet mellom kvinne og mann og mellom de forskjellige tjenestemannsgrupper søkt gjennomført.

Alle ble dus – og alle andre titler enn pensjonist ble glemt! Flere menn kan nok ha gitt sitt besyv med når det gjelder farskapet til pensjonistforeningen, men at foreningen bare hadde en mor, er det overhodet ingen tvil om.

fremmet sitt forslag om pensjonistforening, banket formannen

Max Nilsen i bordet med sin blyant og ønsket rundt 50 pensjonister velkommen til det aller første ordinære møte i Telegrafverkets pensjonistforening i

Ungjenta Bjørg Haakonsens utrettelige arbeid hadde båret frukt. Og som Ibsen lar Peer Gynt si: Det står kvinner bakom alt!

Tillitsvalgte gjennom 40 år

Jeg vil gjerne innlede denne oversikten med å si noen ord om «grunnfjellet» i vår pensjonistforening.

Grunnfjellet i enhver forening er alltid de mange tillitsmenn og tillitskvinner som driver foreningen. De tillitsvalgte utgjør de mange små hjul i urverket som er nødvendig for at vi passive medlemmer skal kunne trives og ha det godt og lettvent – noen til å ordne opp for oss. Er vi litt aktive i blant, er det gjerne kritiske bemerkninger vi har lettest for å framføre. Kanskje glemmer vi for lett at de tillitsvalgte også er pensjonister og mennesker som trenger olje i maskineriet i form av godord og takk fra oss som nyter godt av de tillitsvalgtes innsats for fellesskapet. Som yrkesutøvere gjennom et langt liv har vi vel alle erfart at det ofte er lettere å få kritikk enn å få ros. La oss huske dette, og la oss derfor være rausere med takkens ord til de mange av våre pensjonistvenner som strever i sine tillitsverv til vårt felles beste.

Vi bør vel også legge oss på minnet at i en pensjonistforening må vi naturlig nok heller ofte skifte et og annet «hjul», og da må vi la de nye «hjula» få nødvendig tid til å gå seg til i sitt arbeid som tillitsvalgt, for det er sannelig litt av en arbeidsinnsats «hjulene» står for.

Du verden hvilken takk vi egentlig skylder alle våre maurflittige tillitsvalgte for innsatsen gjennom årene!

Selv om pensjonister etter naturens orden bare har begrenset tid til å bruke sin arbeidskraft for pensjonistfellesskapets beste, viser det seg likevel at mange har brukt hele sitt otium – sin hvile etter en livslang arbeidsdag – nettopp til å være et godt og nyttig «hjul» i pensjonistforeningens virksomhet. Vi menige har nok lett for å ta alt som en selvfølge, og vår takk for jobben til det «enkelte hjul», kommer heller sjelden tidsnok fram, dessverre.

Telepensjonisten

På et styremøte høsten 1974 ble det bestemt at pensjonistforeningen forsøksvis skulle gi ut et eget blad som skulle hete «Telepensjonisten». Formannen fikk i oppdrag å lage bladet. Den driftige formannen, Terje Opsann, lot seg ikke be to ganger, for allerede i desember 1974 kunne styret ønske medlemmene «God jul og godt nytt år» i eget blad – Telepensjonisten.

Bladet ble trykt i 1200 eksemplarer og sendt til alle telepensjonistene i Oslo-området. Ja, bladet ble også sendt til Bergen, Trondheim, Stavanger, Fredrikstad og Haugesund – og ble godt mottatt.

Bergenspensjonistenes formann, Alf B. Erichsen, sendte omgående sin takk med følgende ord: «Jeg må si at jeg ble behagelig overrasket da jeg like før jul fikk oversendt en stor pakke med blader, som når jeg åpnet den, viste seg å være TELEPENSJONISTEN. Du verden, tenkte jeg, har vi allerede fått vårt eget BLAD. Det må jeg si var truffet like i blinken også så fullstendig i tråd med det som vi hadde drøftet på møtet i Oslo, da spørsmålet om et TELEVERKETS PENSJONISTFORBUND var på tapetet. Nettopp et slikt organ var det vi burde ha, og jeg må si at jeg er meget glad for at min gamle venn og organisasjonskamerat, Terje Opsann, har tatt initiativet til dette, og jeg tror jeg har alle pensjonistene i Bergen med meg når jeg retter en hjertelig takk til ham for det, og ber ham fortsette slik som det er begynt, og så får hver og en av oss pensjonister sørge for stoff til bladet, med hilsen til ALLE TELEPENSJONISTER.»

Det sier også sitt om formannen/redaktøren Terje Opsann at han ordnet bladet og det hele uten utgifter for foreningen!

I åpningsnummeret skriver redaktøren at «Det er ikke meningen at organet «Telepensjonisten» skal bli et fast organ med redaktør og alt til faget henhørende. Nei, det skal komme ut sporadisk med forskjellige nyheter som angår pensjonistenes interesseområder». Men Opsann holdt heldigvis ikke ord, for bladet kom ut i høyeste grad regelmessig og gjør det fremdeles – i 1997!

Men også stoff til ettertanke hadde redaktøren funnet plass til. Han hadde også «i ydmykhet

stjålet» et kinesisk dikt fra et dansk lotteblad:

TIL ETTERTANKE

*En gang,
når du føler deg utlært,
en gang,
når du har nådd livets høydepunkt,
en gang,
når du synes at du er bedre enn de fleste,
en gang,
når du føler at tomrommet etter deg aldri kan
fylles,
gjør da bare slik,
og ditt sinn blir stille og ydmykt:
Ta en kanne og fyll den med vann.
Stikk din ene hånd ned i vannet
og løft den siden opp igjen.
Det hull din hånd etterlater i vannet
viser hvor meget du vil savnes.
Du kan plaske så meget du vil,
mens hånden din er i vannet,
og du kan derved avstedkomme bølger,
men opphører du bare ett eneste minutt,
så er vannet like rolig som før.
Hva som helst du sysler med i livet,
gjør ditt beste, men glem ikke,
at uerstattelig er ingen.*

Telepensjonisten kom imidlertid bare ut med 6 nummer som organ for Oslopensjonistene, for med nr. 2 for 1976 ble bladet landsomfattende som medlemsblad for et nytt forbund – Televerkets Pensjonistforbund – men fortsatt med Terje Opsann som redaktør. Ved siden av vervet som formann i Osloforeningen, tok han også på seg vervet som formann for det nye landsforbundet. Tre krevende verv på en mann, man så var han også alltid «i farta».

Som det ofte er med foreningsblad, blir redaktøren for det meste eneste skribent. Men Terje Opsann sto på også i dette vervet med uoppslittelig kraft!

Terje Opsann ble syk høsten 1986, og han måtte fritas for sine verv.

Nestleder Gunvor Kværnbraaten overtok lederjobben i Oslo-foreningen, Alf Erichsen ble leder av landsforbundet og Gudrun Låås ble av pensjonistforbundet valgt til redaktør av Telepensjonisten.

Telepensjonisten

Nyere historikk

I gamle dager, før jeg ble pensjonist, var det ikke så greit å være redaktør. Fru Låås, den forrige redaktøren, fortalte at hun var i kjelleren i Kongensgt. 21 og håndskrev alle adressene på bladene. Noen ganger fikk hun hjelp av Osloforeningen, andre ganger ikke. Hun brukte ca. en uke på dette arbeidet.

Men det ble snart en bedring. Forbundskontoret fikk montert en PC. Fru Låås fikk da mulighet til å skrive inn alle adressene på klistrelapper.

Aberet var at utskriften kom i den rekkefølge adressene var tastet inn på, altså hulter til bulter og måtte sorteres senere. Imidlertid hadde hun bedt om å få komme til Hustrykkeriet for der å klistre adresselappene på bladene. Det er nå jeg, som ny red.sekr. kommer til for å hjelpe henne med dette. Vi brukte to dager på jobben med å klistre adresselappene, sortere etter postnummer, pakke i esker og skrive de nødvendige papirene til Postterminalen. Men to dager var ofte for lenge når vi hadde liten tid. Bladene måtte være i Postterminalen innen utgangen av hvert kvartal for å få billigere porto. Fru Låås fikk så til en avtale med lederen for Sentrale Enheter med å skaffe en såkalt pakkegjeng til hjelp mot en viss betaling til foreningen som hun til å begynne med, betalte av sin egen lomme. Pakkegjengen brukte ca. seks timer på jobben og da var vi fra seks til ti medlemmer i aksjon.

Men utviklingen gikk videre. Vi fikk et nytt sty-

re. PC'n ble byttet ut med en nyere type datamaskin som bl.a. kunne sortere adressene i postnummerorden. Pakkegjengen fikk dermed en allerede sortert adressering, men likevel tok det tid med å feste mavebind rundt hvert postdistrikt. Men nå brukte de bare halve tiden på pakkingen i eskene. Alle eskene måtte nemlig merkes utenpå med postregion-nummer og deretter settes på en tralle som Hustrykkeriet sørget for kom ned til Postterminalen i rett tid.

Men utviklingen gikk videre. Som sagt, vi fikk et nytt styre – et «ungt» moderne dataorientert styre. Datamaskinen ble igjen byttet ut med en ny moderne dataterminal som bl.a. tok ut alle medlemsadressene på diskett. Det ble gjort avtale med et firma som på under timen påførte alle bladene adresser samt sørget for at bladene kom tidsnok til Postterminalen. Dermed ble pakkegjengen overflødig. Men fremdeles måtte red.sekr. Knut Sjøvaag hente bladene på trykkeriet og kjøre dem til dette firmaet.

Men utviklingen gikk videre. Televerket ble til Telenor, og i likhet med andre avdelinger ble også Hustrykkeriet nedlagt, og i tillegg fikk vi problemer med layout'en. Vi måtte se oss om etter andre alternativer. Etter anbud fra tre firmaer, festet vi oss ved ett som kunne ta både layout, trykking og forsendelse til adresseringsfirmaet til en relativ anstendig pris.

Liv

Askeladden nr. 2/98

Den siste hesten?

Bildet er hentet fra «Verk og Virke» 2/1963. Hesten het «Silver» og jobbet ved impregneringsverket på Lillestrøm. Her står den sammen med Ivar Larød. I følge teksten skulle Silver den sommeren for 35 år siden være Telegraf-verkets eneste hest. Har noen av «Askeladdens» lesere opplysninger om bruk av hest i Telegraf-verket, og da helst etter 1960 er vi på Norsk Telemuseum svært interesserte.

Å noe så flott!

Vi har vært på seminar – seniorseminar – Henrik, Bjørg, Synnøve, Evald og jeg. Seminaret ble holdt på Luftforsvarets skole i Stavern, like utenfor Larvik. Vi tre damene fikk hvert vårt rom med bad i Befalsforlegning II, herrene i Befalsforlegning I rett ved Befalsmessa hvor det også fantes en bar. Det var lagt opp til et omfattende program de fire dagene seminaret varte med flere foredrag, gruppearbeid, omvisninger og turer.

Vi skulle alle møte mandag ettermiddag til middag kl. 16-17. All servering foregikk i Mannskapsmessen med reserverte plasser for seminaret. Befalsmessen var stengt av en eller annen grunn – ferie kanskje, men likevel var den åpen om kvelden for hyggelig samvær for oss.

Vi måtte følge Forsvarets rutiner for bespisingen, så derfor måtte vi grytidlig opp hver morgen til frokost kl. 0645-0715. Allerede tirsdag kl. 08 startet seminaret med presentasjon av deltakere og gjester og ble etterfulgt av oberst Hill-Jensen med orientering om skolene og omvisning rundt på området med alle de historiske bygningene og hvorfor det var en kanal midt mellom dem.

Så var det lunsj kl. 11-11.45. Klok av gårdsdagen sult, for det ble litt lenge fra kl. 16 til neste morgen, smurte vi med oss matpakker. Merkelig nok var det den eneste gangen vi gjorde det. Så bar det inn i skolebygget igjen til foredrag om Pensjonsforhandlingene 1998 og om Statsbudsjettet 1999. Foredraget ble holdt av Norsk Pensjonistforbunds leder Einar Strand. Deretter avd.dir. i Statens Pensjonskasse Ole Chr. Moen om Statspensjonene – utviklingen i fremtiden.

Jeg tror det var denne ettermiddagen vi fikk en guidet spasertur opp til Minnehallen før vi gikk til hyggelig samvær i Befalsmessen.

Så ble det onsdag – en ny travel dag hvor mye skulle foregå. Denne dagen fikk vi en drøy time etter den grytidlige frokosten før vi gikk til dagens første foredrag: Aktuelle emner innen

pensjonistorganisasjonene i offentlig sektor – strategi og handlingsplan for forsvar av opptjente pensjonsrettigheter. Dette foredraget ble holdt av leder i Forsvarets Pensjonistforbund Gabriel Lund. Etter lunsj gikk vi alle i gruppearbeid om dette emnet. Så var det sosialministerens politiske rådgiver, Tove Karin Vikens tur, men før hun fikk ordet, ba Strand oss synge. Vi vil alltid klaga og syta. Når vi har møte med Finansdepartementet, sa han, ja da synger vi – Å de penga er til bekymring osv. Fru Viken kåserte om Stortingsmelding nr. 50 (1996/1997) – Handlingsplan for eldreomsorgen 1999-2001. Prosjektleder i Sosial- og Helsedepartementet, Eli Lundemo, hadde også ordet om dette emnet. Ingen av dem nevnte et ord om særfradraget.

Men så var det festmiddag i Befalsmessen. Vi ble møtt med champagne før vi gikk inn til spisesalen som hadde vært stengt inntil nå. Jeg var så heldig å få Evald til bordkavaler og våre plasser var nær hovedbordet. Vi ble servert melon og skinke som forret, så avkokt laks med sandefjordsmør og hvitvin, og til dessert nydelig is med friske jordbær og madeira. Under middagen var det flere taler og mange gaveoverrekkelser. Etterpå var det kaffe med enten cognac eller likør i salongen, og praten gikk livlig rundt vårt tele-bord som hadde fått besøk av tre fra Forsvaret – den ene fra Vadsø, den andre fra Harstad og den tredje fra Kristiansund. Timene blir små i godt selskap, og vi skulle like grytidlig opp neste morgen.

Men vi greide det. Allerede kl. 8 skulle vi på busstur med omvisning i Helle Mølle – et slags museum, videre til Helgeroa, Mølen med sine vikinggraver under rullesteiner og til Nevlunghavn med den store campingplassen Oddanesand. Etter lunsj var det omvisning i Stavern kirke, en riktig gammel middelalderkirke. Herfra ble vi guidet gjennom Stavern med sine middelalderhus ned til havnen hvor vi skulle på båttur til Citadellet og til Svenner fyr. Solen skinte varmt og deilig og det var nesten ikke vind. På tilbaketuren ble vi servert reker og hvitvin under dekk. Dette smakte veldig godt,

syntes vi tre teledamene, men Evald var ikke så fornøyd.

På denne deilige kvelden valgte vi å sitte i haven utenfor Befalsmessen, og her drakk vi øl og spiste grillpølser med lompe med Evald som grillsjef. Mye moro ble det da Dokke og Støyva fortalte den ene historien etter den andre. Vi fem fra Tele var de siste som forlot Befalsmessen den kvelden.

Så kom fredag og avskjed med våre mange nye venner. Vi vinket til Håkon politi og til Lillemor politi, til Forsvaret og til postmennene. Men vi fra Tele holdt sammen og reiste med samme tog fra Larvik. Jeg følte meg litt forlatt der jeg sto på perrongen i Drammen og vinket til Henrik, Bjørg og Evald som skulle videre.

Tusen, tusen takk for at jeg fikk bli med på dette flotte og lærerike seminaret.

Liv

---

100 år og fortsatt på toppen!

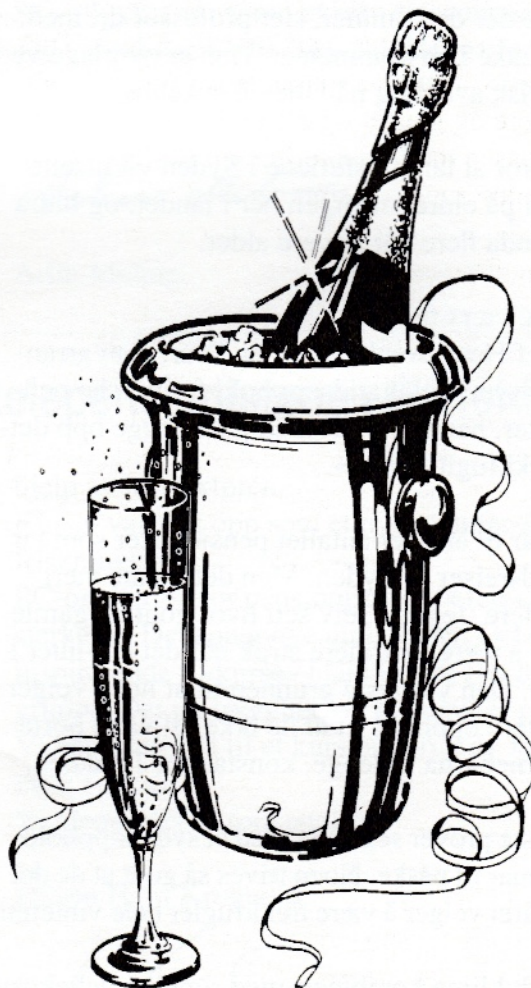
Annie Erichsen blir 100 år den 1. Oktober 1998. Hun kan se tilbake på et langt arbeidsliv og en lang aktiv periode i Telepensjonistenes Forening i Oslo. Hun har vært leder en periode i Kvinne-foreningen i Telegrafverket, og som den aktive damen hun var, har hun hatt mange arbeidsoppgaver i sitt yrkesliv blant annet på Materialkontoret, og de siste år på Opplysning-en. Selvsagt har hun vært aktiv i det daglige livet i Pensjonistforeningen vår som leder for Stua i hele 10 år. Arbeidet mye i syklubben som arrangerte basar som fikk inn penger til trengende i Oslo.

Alle blir glad i Annie som et positivt og omtenkstomt medmenneske, og hun er fortsatt helt klar i tankene - husker godt gamle kolleger, leser aviser og ser på TV hver dag. Nå bor hun hos nonnene på Aldershjemmet på Lovisenberg og har det nok riktig godt.

Vi ønsker henne fortsatt alt godt og mange gode år.

Med gratulasjoner til 100 års-jubilanten!
Fra Telepensjonistenes Forening Oslo

Hilsen Inger Kroen

«Trekkfugler» letter presset i eldreomsorgen

Av Eva Fosse, Norpress

I år er det nærmere 4000 pensjonister som overvintrer i Syden. Deres opphold i sol og varme varer fra fire til 29 uker. De blomstrer opp og koser seg i et klima som ikke er for varmt. Mange har helseplager. Men når de kommer seg unna vinterkulden i hjemlandet, kan noen redusere bruk av medisin mot astma eller revmatiske plager.

– Å oppsøke sol, lys og varme om vinteren, er glimrende for alle eldre som har lyst og råd til det. Det øker livskvaliteten, og de kan være ute mer enn i vinter-Norge. Men det bør være legeservice der de kommer, sier professor dr. med. Knut Låke i en kommentar. Han er overlege ved geriatrisk avdeling på Ullevål sykehus.

Låke tror at langtidsferiene i Syden vil utsette presset på eldreomsorgen her i landet, og bidra til at enda flere når høyere alder.

Kunne vært flere

PR-sjef Heidi Jondalen i Star Tour, som arrangerer syv av ti langtidsopphold for norske pensjonister, har selv vært med på å bygge opp dette «trekkfugltilbudet».

– Fra år til år øker antallet pensjonister som tar langtidsreiser til Syden. Men det kunne vært enda flere. Jeg har selv sett hvor godt de gamle har av å være i varmere strøk når det er vinter i Norge. Den viktigste grunnen til at noen velger et kortere opphold, er at de ikke vil være borte fra barnebarna så lenge, konstaterer Jondalen.

De fleste prøver seg først med et sydenopphold fra januar til påske. Noen trives så godt at de det neste året velger å være trekkfugler hele vinteren.

– Mildt klima kombinert med rimelige levkostnader, aktiv fritid og sosialt samvær med

andre nordmenn, er det viktigste innholdet i en langtidsferie, opplyser Jondalen.

Øyene Mallorca og Kypros samt Benidorm og Costa del Sol på det spanske fastland er de mest populære reisemålene for langtidsopphold. Ti uker koster fra 7.000 til 10.300 kroner, og et 28 ukers opphold må du betale fra 16.800 til 25.400 kroner for. På stedet har Star Tour flere tilbud, blant annet legeservice, tilknyttet et norsk miljø. Med en god reiseleder kan langtidsgjestene ta utflukter med buss eller til fots, være med på hyggekvelder eller delta i andre aktiviteter.

For at de eldre skal unngå tidkrevende og anstrengende mellomlandinger, er det satt opp direkteflyginger fra Tromsø, Bergen, Trondheim, Stavanger, Sandefjord og Oslo.

– De eldre foretrekker å være på steder som ikke er for varme. På stedene for langtidsturistene varierer temperaturen mellom 10 og 20 grader. Klimaet er mildt og behagelig, med solrike dager og kjølige netter.

Helsereiser

Norsk Revmatikerforbund arrangerer helsereiser for sine medlemmer, men langtidstilbudet er ikke tilstrekkelig. I år er det en del som reiser til Malta. Helsereiser skulle gjerne hatt flere på Kanariøyene, men der er det ikke plass.

– I år er det bare 200 som får et langtidsopphold. Vi har stor etterspørsel, og arbeider med å utvide dette tilbudet. Problemet er å finne bosteder lengst mulig syd – og til riktige priser. Våre medlemmer ønsker å oppholde seg i Syden de hardeste månedene, som er desember, januar og februar, opplyser Jostein Romslo, leder av Helsereiser.

Røros-tur

Pensjonister er en glad gjeng som har «samlet seg noen gryn og får nye hver 20.» De har tiden til rådighet, og de liker å reise så lenge helsa holder. Det gjør også Stavangerpensjonistene, og i år var det lagt opp til en helt spesiell tur.

Med fly. Fra Stavanger til Røros og med innkvartering på Bergstaden Hotell.

På Røros er mye å se, og vi så så øynene sto helt stive og det kjentes i bena. Byvandring med en flink guide blant alle de gamle særmerkede bygningene og slagghauger med avslutning i den fine gamle Røroskirken. Hele Røros er i grunnen et levende museum.

Busstur over snaue fjellvidder til Olavsgruven hvor vi gikk 50 m ned og 500 m inn i fjellet. Vi fikk en skikkelig innføring i det slitte gruvedrift er og har vært i 350 år.

En dags busstur innover Femundsmarka med båttur på Femunden gav oss vestlendinger mye å se på som er annerledes enn de fjell og fjorder vi er vant med.

Absolutt en tur som er å anbefale.

En hjertelig takk til Gretha som hadde forhandlet seg fram til gode priser på Bråtens Back og hotellet, så det var mulig å ta turen om en bare har «den 20.» Å betale med.

Så vellykket var turen at selv en sammenhengende regnbyge klarte ikke å ødelegge for oss.

Arlin Meling

PC-opplæring er populært blant telepensjonistene i Østfold.

Vi takker for et godt medlemsblad med en tiltalende forside!

Vi synes kursvirksomhet er et viktig og aktiviserende tilbud i en pensjonistforening og vil gjerne informere fra virksomheten i Østfold. Våren 1998 ble det arrangert PC-opplæring for telepensjonistene i Østfold.

Forsvarets voksenopplæringscenter i Rygge sto for den praktiske gjennomføringen av et 20 timers dagkurs, og Tele- og Dataforbundet ga tilbud om et 3 dagers kveldskurs.

Begge kursene ble vellykket. Evnen til å lære er ikke glemt! Det som var vanskelig å få til på PC'en hjemme, ble løst i fellesskap eller ved

hjelp av instruktøren.

Kurset var lagt opp som et nybegynner-/oppfriskningskurs.

PC-opplæring for pensjonister anbefales på det sterkeste. Det åpner nye muligheter. Det er inspirerende å «kurse» blant kjente i en liten gruppe. Det gir trygghet, og humøret er på topp. Vi håper nå å få til et kurs om bruk av Internett med Telenor.

Vi gleder oss til fortsettelsen!

Hilsen Hans Krugerud

Fra «Det gamle Bergen»

Telegrafverket og Bergen Telefonkompagni

Innlegget nedenfor er hentet fra tidligere regi-
ondirektør Kåre Aarviks trykksaker som inne-
holder en utrolig samling «telehistorier», og
som Kåre Aarvik selv kalte:

Perler og gråstein

Beretninger om mennesker og miljøer i Televerket.

I Bergen hersket det på 50-60-tallet to meget
forskjellige og adskilte telekulturer. Den ene var
knyttet til det ordinære Televerket, med
Telebygningen som arnested. Den andre var
Bergen telefonanlegg, med sete i Markeveien 1.
Selv om bare Torgalmenningen skilte disse kul-
turene fysisk, var de forskjellige som natt og
dag. Bergen telefonanlegg (BTA) var viderefø-
ringen av det gamle Bergen Telefonkompagni,
som ble overtatt av Televerket i 1947.

«Kompagnikulturen» levde likevel videre i
Markeveien i minst 2 tiår etterpå, og dit kom
Kåre Aarvik som rasjonaliseringsleder i 1967.

«Kannestøperbordet»

Ledelsen i Markeveien menget seg ikke med
hvem som helst. Den hadde et eget bord i kanti-
nen, og hvem som hadde rett til å sitte ved det
bordet, var bestemt i et rituale som for utenfor-
stående fortonte seg som meget komplisert. EN-
ting var klart: Nåde den stakkar som i vanvare
plasserte seg ved dette bord, uten å være godtatt
av «KLANEN».

De fleste verdensproblemer, og av og til også
noen televerksproblemer, ble løst ved dette
bord. Det var også et klart hierarkisk forhold i

«klanen», med hensyn til hvem som kunne ta
ordet og beholde det. Møteledelse var derfor
ikke nødvendig. Problemet var dessverre at bor-
det ikke hadde utvidelsesmuligheter. Derfor ble
det stadig trangere om plassen, etter hvert som
organisasjonen vokste, og det kom til flere lede-
re, som etter de uskrevene reglene hadde rett til å
sitte ved bordet.

Til slutt ble det så pass trangt at bare de høyeste
sjefene satt inntil bordet, mens de på det lavere
nivå fikk sitte litt bakenfor. Dog ble det gitt
plass til koppene deres på bordet, og samtidig
gitt adgang til å smyge armen mellom de foran-
sittende, hvor gang de skulle ta seg en sup.
Intet varer imidlertid evig.

Ved opprettelsen av Bergen Teleområde, ble
administrasjonen samlet i Telebygningen i
Starvhusgaten 4, og «kannestøperbordet» gikk
over i historien.

En episode bør imidlertid nevnes til slutt. Det å
tape ansikt i «klanen» var ingen spøk. En dag
satt en meget høytidelig sjef og vippet på sin
stol, smattende på pipen, og la ut om et innfløkt
problem.

Plutselig trillet stolen under ham, og den store
kraftige mann gikk i golvet med et brak, og med
armer og bein viftende som en formidabel tres-
skemaskin. Forsmedelsen var stor, men han red-
det seg delvis. Han var på beina igjen før stolen
hadde lagt seg til ro og ropet ut i triumf: «EG
SLO MEG IKKJE».

Lolo

Egil Bjørn Johnsen

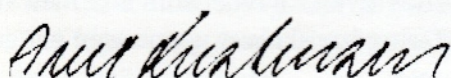
Egil Johnsen har gått bort. Han sovnet stille inn i sitt hjem natt til 4. April, i en alder av 74 år. Vi visste at han hadde en alvorlig hjertelidelse, men med den aktivitet han likevel opprettholdt kom budskapet uventet.

Egil hadde i nesten hele sin yrkesaktive tid tillitsverv i sin fagforening og sitt forbund, og medvirket i stor grad til de resultater som ble oppnådd for de gruppene han representerte. Han var en god og hard forhandler som ofte framførte sine meninger ganske direkte, men aldri uten å ha hørt på andre og gjennomtenkt sine standpunkter grundig. For sin innsats fikk han fagbevegelsens høyeste utmerkelse Pioneren.

Da Egil gikk over i pensjonistenes rekker var det helt naturlig for ham å slutte seg til andre telepensjonister ved å melde seg inn i Telepensjonistenes forening Oslo, og med sin erfaring som organisasjonsmann var ikke veien lang til et styreverv, først som styremedlem, senere som nestleder. På landsmøtet i 1993 i Telepensjonistenes Landsforbund ble han valgt inn i landsstyret, men måtte i 1997 frasi seg gjenvalg på grunn av helsemessige problemer. Som tillitsvalgt for pensjonistene fortsatte han å gjøre en innsats for den gruppe han nå representerte og vi dro stor nytte av den erfaring han trakk med seg inn i våre organisasjoner. Selv etter at han gikk ut av aktive tillitsverv hadde vi i Oslo-foreningen glede av denne erfaringen, bl.a. ved at han påtok seg å være dirigent på våre årsmøter, sist i januar i år.

Vi vil huske Egil som en god venn og kollega, for hans sangglede, for hans gode humør, smil og latter.

I takknemlighet lyser vi fred over Egil Johnsens minne.

Arne Kristensen

Verdens vakreste sjøreise

Liv: Ja, det er den nok hvis det er pent vær, men vi hadde for det meste regn, tåke og dis og vind i massevis.

Etter en behagelig togreise over fjellet til Bergen, ble vi møtt på kaien med beskjed om å sette bagasjen på et bestemt sted. Derfra ble den kjørt ombord. Da vi kom fra koldtbordet til lugarene våre, sto bagasjen utenfor døren - snakk om service!

Inger: Tenk deg å reise med hurtigruten Nord-Norge i 11 dager fra Bergen til Kirkenes og tilbake med følelse av å oppleve noe nytt hver eneste dag. Den nye hurtigruten er stor og flott og alt ombord er nytt og lekkert, nydelig mat og hyggelig personale. Vi var til sammen 65 i reisegruppen med 45 fra Telenor. Derfor ble det ganske mange gamle og nye kjente. Tidlig opp neste morgen - innom kafeteriaen etter en kopp nytrekt kaffe, deretter opp i Panoramasalen på toppen for å se hvor vi var. Florø med sine fosserende elver var et syn. Senere på dagen Ålesund og nesten hele gjengen opp 584 trinn til Aksla - flott utsikt i sol/vind/regn.

Liv: Så skulle vi over Hustadvika. Her merket vi bølgene for første gang. Det var vanskelig å bevege seg over dekk hvor det ikke var noe å

holde seg fast i. Etterpå kalte jeg denne havstrekningen for Huskevika.

Inger: Vidunderlig tur over Hustadvika med Atlanterhavsveien inne på land og Kristiansund i måneskinn på vei ut til kyst-Norge. Vi våkner i Trondheim i strålende sol og jeg har minner fra byen jeg vil friske opp. Men først ville jeg til Tyholt-tårnet, men en enslig vaskerhjelp kunne jo ikke åpne tårnet for oss, så skuffet måtte vi labbe i vei mot byen, men to minutter senere fant vi byens hyggeligste drosjesjåfør som tok oss med på guidet tur.

Liv: Jeg hadde glemt noe viktig hjemme og måtte på et apotek. Nidarosdomen var synlig over hele byen, så jeg tok peiling på den. Ikke langt fra båten kom jeg til en bussholdeplass. Der sto det to mennesker som jeg gjenkjente fra båten. De var tyskere som ikke snakket engelsk og jeg snakker ikke tysk - så dett var dett. Men da jeg skulle tilbake til båten, sto de samme tyskerne på akkurat den holdeplassen jeg fant ut gikk tilbake til båten. Bussjåføren kjørte oss helt frem til landgangen. Snakk om service!

Inger: Vi kunne nyte Munkholmen og kjente steder ut fjorden fra lunsjbordet. Ørlandet gled forbi med sine radiomaster og vi ante Austråt inne i viken, det vakre Kjeungen fyr og det trange Stokksundet - og Folda i finvær. Neste morgen var jeg som vanlig nesten alene i Panorama og så Polarsirkel-monumentet seile forbi. Rødøyløven - navnet som alle med startstopp-erfaring har skrevet noen tusen ganger, var der også.

Etter Bodø var det en glitrende tur over Vestfjorden med en kvartett ombord som spilte klassisk musikk til synet av Lofotveggen. De skulle visstnok spille for Gorbatsjov i Svolvær.

Her kunne vi se Svolvegeita, og det var kjempestemning blant turistene og personalet på dekket inne i Trollfjorden sent på kvelden.

Liv: Synes du Vestfjorden med de laaaange, suuuugende og duvende dønningene var glitrende Inger? Dønningene var en sann trussel for de av oss som ikke var sjøsterke.

Da vi kom til Trollfjorden, var jeg nede i lugaren. Det ble plutselig så mørkt, og da jeg så ut, så jeg rett i fjellveggen like utenfor, bare noen få meter fra båten. Men det jeg så som dere oppe på dekk ikke så, var alle navnene, datoene og årstallene som var risset inn i fjellsiden fra småbåter.

Inger: Neste morgen Harstad med sin flotte nye kirke og gamle historiske Trondenes kirke.

Liv: Harstad i solskinn er den peneste byen på hele reisen, synes jeg, der den ligger på begge sider av fjorden forbundet med en høy og smekker bro.

Så kom vi til Tromsø. Her var det organisert sightseeing bl.a. til Ishavskatedralen med sine vakre glassmalerier. Her hadde jeg vært tidligere, så jeg konsentrerte meg heller om å finne et bestemt postkort fra en av øyene herfra. På min vandring rundt i byen (vi fikk fire timer her) kjente jeg plutselig at noen prikket meg på skulderen. Det var de to tyskerne igjen.

Inger: Til middag om kvelden ble vi overrasket av Kong Neptun som døypte oss (isbiter ned i halslinningen) og vi fikk Polarsirkelsertifikat og et glass musserende i hånden før en alltid god middag, og ut fjorden fra Tromsø fulgte en flokk niser i kjølvannet.

Liv: De nisene der så ikke jeg enda jeg også satt i spisesalens «bakgård» som dere andre.

Inger: De fantastiske Lyngsalpene med spisse tinder fint tegnet opp med striper av snø i kløftene, det er bare så vakkert.

Liv: Vi gikk her innaskjærs og vannet var blikk stille. Synet av Lyngsalpene i aftensol var et syn jeg aldri vil glemme, noe så vakkert! I Honningsvåg var det satt opp busser til Nordkapp,

sju i alt tror jeg, for alle skulle dit. Bussene var merket med engelsk, tysk, fransk og norsk, så det var bare å gå på den bussen som passet best. Alle bussene hadde guide. Vår norske guide het Martin, og bl.a. husker jeg han sa - når jeg ser tre trær, så sier jeg skog. Det finnes ikke trær her opp i Finnmark, bare fjell, skjær og stein og en masse hav. På Nordkapp regnet det og blåste så vi holdt på å blåse på havet. Det var deilig å komme innomhus for å se den berømte Caprinofilmen.

Inger: Jeg måtte se Caprino-filmen to ganger for å få med meg dyrelivet, fiskene og fuglene gjennom alle årstider her oppe.

Berlevåg med sin nye flotte kai hvor jeg engang ble heist ned fra hurtigruta til lokalbåten. Synes jeg husker bølgene og sjøsyken ennå. Kirkenes. Her besøkte vi det nye Grensemuseet hvor den unge søte konservatoren satte seg på gulvkartet og fortalte om grenser og krigen og livet og vennskap mellom folkene. Glemmer heller ikke diktene på små søyler innimellom den dramatiske utstillingen. På drosjeturen så vi Ulvang-villa, gamle telestasjon og Lyngberget RL-stasjon.

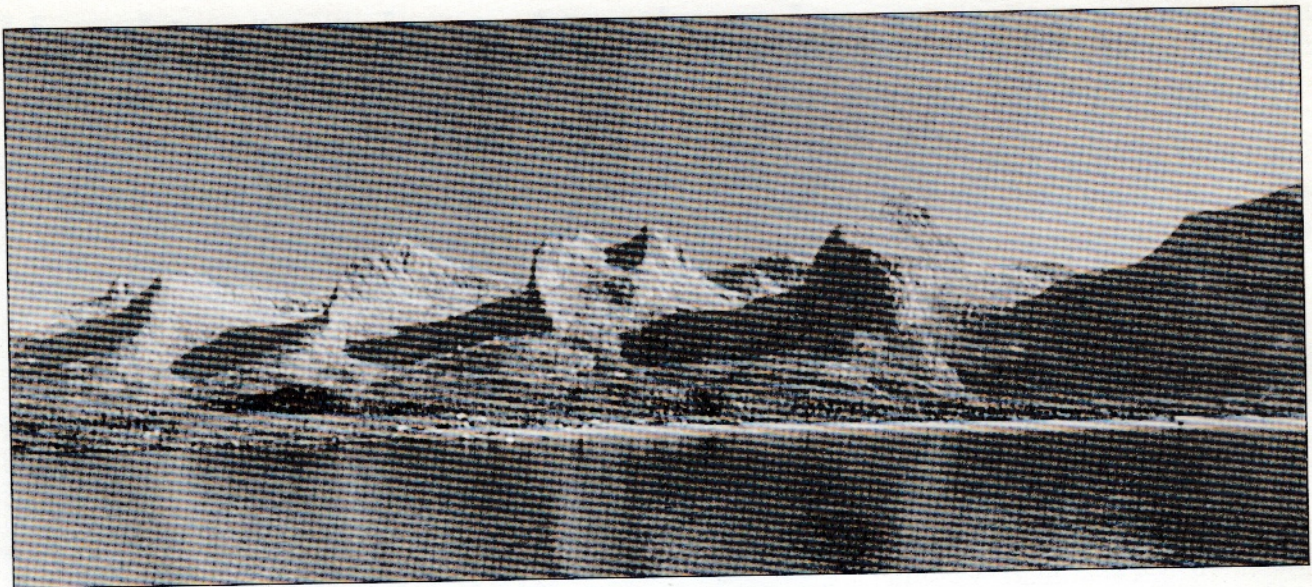
Liv: Kirkenes syntes jeg var en stusselig by. Jeg likte meg ikke her. I Vardø lå det fremdeles snø helt ned til vannkanten nå midt i mai, og i Varangerfjorden fløt det isflak.

Inger: I Vardø med regnvær og den spesielle Vardøhus Festning og tømmerstokken med fem kongenavn, den loslitte telestasjonen, kirken og bryggehuset med sjøfuglereder.

Liv: På sørgående var det bare en ting jeg ville ha i Hammerfest, og det var den lille hvite isbjørnen folk har på jakkeslaget. Men det blåste og regnet vannrett, så jeg sendte penger med en av damene som hadde regndress. Hun kom tilbake med beskjed om at jeg måtte møte personlig, og det rakk jeg ikke. Men du greide isbjørnen, Inger.

Inger: Den planlagte turen i Tromsø med fjellheisen opp i midnattsol regnet dessverre bort. Neste dag - selveste 17. Mai - fikk vi besøk av Harstad Janitsjar, og mange fra båten ble med på feiringen på torget med speidere og flagghei-

sing og sang. Og vi fortsatte på båten med flagg-tog, sang og herlig eggedosis. Senere på dagen i Stokmarknes ble det mer musikk og folkedans - jeg tror til og med noen turister var med på leken. Lunsjen var flott inkludert røsmegrøt og andre godsaker, også med fremvisning av gamle fine bunader.

Liv: Alle vi nordmenn var pyntet med 17de-maisløyfer og gikk tog rundt i båten med flagg og sang og ropte hurra. Men Inger, var ikke dette i Svolvev? Gikk jeg glipp av noe?

Inger: Flere busser med turister ville se naturen på nært hold fra Svolvev til Stamsund. Til og med guidene hadde bunader. Innom Henningsvør med maleriutstilling, nydelig smårorbu-idyller, glimt av Leknes før vi igjen var ombord.

Liv: I Sandnessjøen var De Sju Søstrene dessverre dekket av tåkeskyer og den nye flotte broen de har der, fikk vi heller ikke se av samme grunn. Om kvelden var det «captains dinner» med først sherry og deretter en utsøkt middag.

Inger: Gjør det noe da at Folda var rusket om natten.

Liv: Så skulle vi igjen over Hustadvika og Stadhavet. Det var meldt vindstyrke 20 - liten storm. Jeg hadde ene-luger utvendig og sto i vinduet

og så de svære bølgene bli kløvd av bauan så sjøsprøyten sto hvert fall over 5te dekk og båten kastet på seg som på en humpete landevei.

Så var vi igjen tilbake i Bergen. Det hadde gått så fort at vi om ettermiddagen ikke husket hva vi hadde gjort eller hvor vi hadde vært om formiddagen. Det er vel fordi det går nedoverbakke det, foreslo Randi.

Så var det det problem med å få ca. 600 passasjerer i land midt under buss-streiken, men det løste mannskapet veldig fint. Båten kom for det første tre kvarter tidligere til Bergen enn hva den skulle til tross for motvind og høye bølger, for det andre ble all bagasjen kjørt i land, og for det tredje ble alle vi som skulle med tog til Østlandet, bedt om å gå først til landgangen. De andre måtte vente. Så ble vi kjørt i bestilte drosjer til jernbanen og fikk en fin togreise bl.a. forbi den uhyggelige Trolldalen like etter Arna og med stopp på snødekte Finse tilbake til barskog og løvtrær og det blide og brede Østlandet.

Vel, jeg kommer nok kanskje til å ta turen en gang til med håp om bedre vær enn det vi hadde - og da kan kanskje jeg også si - Verdens Vakreste Sjøreise.

Inger Trøan og Liv

Flere plukk fra årsrapportene

Gjøvik er bekymret for medlemsutviklingen da de har fått en liten reduksjon i medlemstallet. I forbindelse med høstturen, ble det også sendt innbydelse til turen og medlemskap til mange telepensjonister som enda ikke er medlem i foreningen. Gjøvik fikk ingen reaksjon bortsett fra 2 som aldri har vært teleansatt. Gjøvik er også bekymret over oppslutningen på medlemsmøtene og arrangementene. Det er bare fra en fjerdedel til halvparten som møter. De hadde ved årsskiftet 63 medlemmer. Økonomien er god takket være lodd-salget.

Lillestrøm som ble stiftet i april/97 med 39 medlemmer, hadde ved årsskiftet 61 medlemmer. De har holdt 1 medlemsmøte og 8 styremøter, men har hatt 2 buss/båt-turer.

Oslo. Foruten vanlig styre, har foreningen en rekke komiteer. For å nevne noen - turkomite, friluftsguppe, byvandring, arrangementskomite (8 medlemmer), kontakt blomsterhandler, teaterkomite o.fl. I 1997 fikk foreningen 41 nye medlemmer, så tallet ved årsskiftet var 634 medlemmer. Oslo har hatt bingoarrangement som innbrakte foreningen kr. 26.117,-. Friluftsgruppa har avviklet 20 turer i skog og mark som hadde 188 deltakere. Premien har er «Den Gyldne Spaserstokk». Byvandringssgruppa har gjennomført 14 «vandring» på museer, utstillinger m.v. med til sammen 110 deltakere. 20

medlemmer har deltatt i Trimgruppa, og 181 medlemmer har vært med til forskjellige teaterforestillinger. Oslo mener at driftsmidlene er tilstrekkelige, men at velferdsmidlene er i snaueste laget for alle de aktivitetene de har.

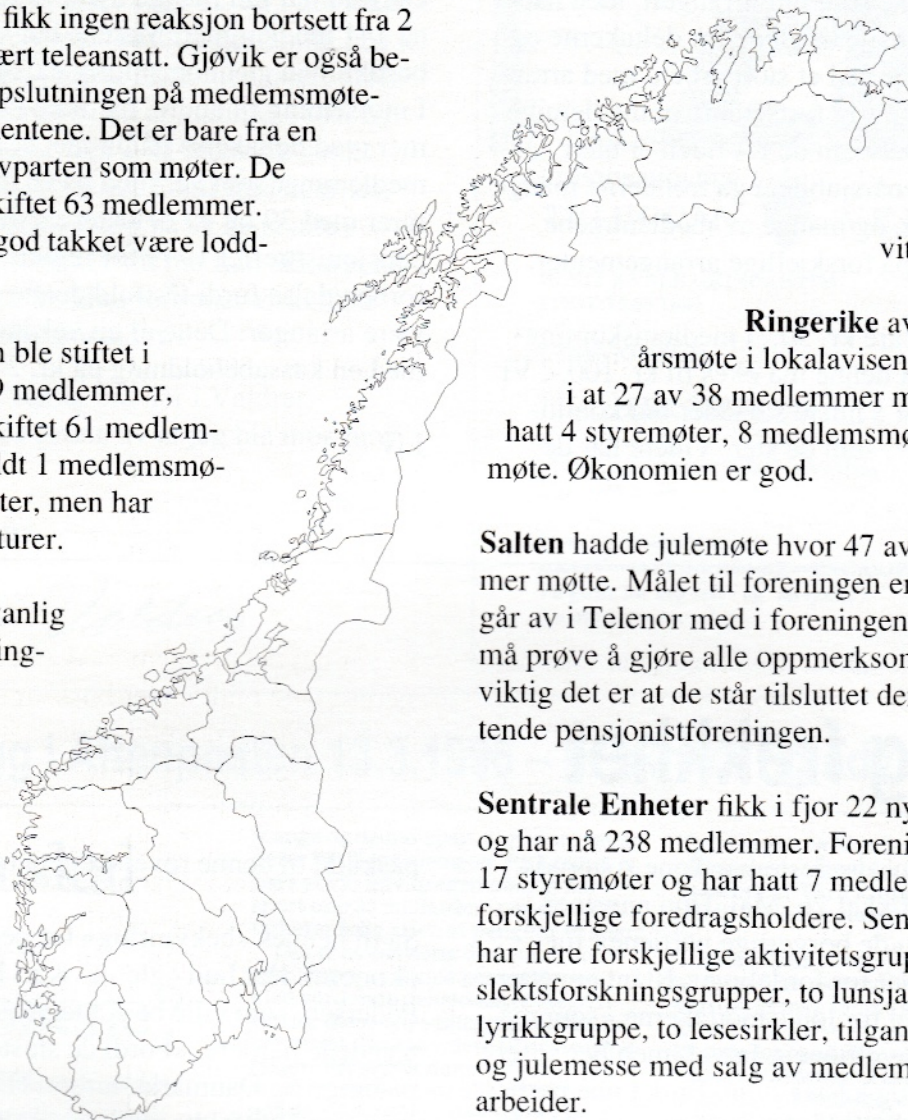
Ringerike averterte sitt årsmøte i lokalavisen som resulterte i at 27 av 38 medlemmer møtte. De har hatt 4 styremøter, 8 medlemsmøter og 1 julemøte. Økonomien er god.

Salten hadde julemøte hvor 47 av 101 medlemmer møtte. Målet til foreningen er å få alle som går av i Telenor med i foreningen. De sier - vi må prøve å gjøre alle oppmerksomme på hvor viktig det er at de står tilsluttet den landsomfattende pensjonistforeningen.

Sentrale Enheter fikk i fjor 22 nye medlemmer og har nå 238 medlemmer. Foreningen har hatt 17 styremøter og har hatt 7 medlemsmøter med forskjellige foredragsholdere. Sentrale Enheter har flere forskjellige aktivitetsgrupper: To slektsforskningsgrupper, to lunsjakademier, en lyrikkgruppe, to lesesirkler, tilgang til Internett og julemesse med salg av medlemmenes hobbyarbeider.

Sogn og Fjordane sier: «Det er vanskeleg å samle heile styret til møta. Det har vore god telefonkontakt mellom leiar og dei andre i styret i heile arbeidsperioden. Telefonmøta som var eit svært godt tilbud tidlegare, viser seg for dyre til å kunne nytte seg av no når dei må betalast av eigen kasse». Foreningen har 81 medlemmer.

Stavanger oppfordrer medlemmene til å skrive ned opplevelse og minner fra tjenesten og leve-

re dette til korrespondenten til Telepensjonisten. Foreningen har igjen hatt moteoppvisning med egne pensjonister som modeller på medlemsmøte. Ellers har de problemer med å få avviklet flerdagsturer og søker å finne et opplegg som er lettere å gjennomføre.

Trondheim har også problemer med liten oppslutning på turene som blir arrangert, men håper interessen øker både til glede for deltakerne og for de som legger ned et stort arbeid med arrangementene. For øvrig fortsetter trimmedlemmene uførtroddent selv om de for tiden er uten instruktør. Tusenårsjubileet ga trønderne mange fine opplevelser, og mange av medlemmene deltok frivillig på forskjellige arrangementer.

Tønsberg har bare kr. 50,- i medlemskontingent og varsler at denne må økes til kr. 100,-. Vi kan stå i fare for å miste stønader om kontingenten er for lav, som de sier. Videre har de

sendt innbydelse til en sammenkomst til alle foreningene i tidligere Sør distrikt i likhet med hva tidligere Øst distrikt har gjort i mange år allerede. Treffet skal skje 20. august d.å. Tønsberg har flyttet alle medlemsmøtene sine ut av byen til et sted med god mat og god plass. Telemessa er dermed ikke noe savn.

Østfold har fått mange nye medlemmer og har nå 141 medlemmer. Møtene har vært godt besøkt med gjennomsnittlig ca. 50% deltakelse. I motsetning til andre, har ikke Østfold problemer med deltakelse på turene, bl.a. var det 54 medlemmer som var med på en av turene, andre turer med 39 og 49 deltakere. Forberedelsene til pensjonisttreffet 1999 for region Øst er under forberedelse fordi Østfold denne gangen skal være arrangør. Dette er en velsituert forening med en kassabeholdning på kr. 25.500,-.

Liv

DTBB 23/6-98

Utrolig frekkhet

Med stor forbauselse leste jeg Tone Asteruds, Modum Ap, artikkel 26. Mai. Hun angriper regjeringen og «de borgerlige partiene» for «utdeling i stedet for fordeling». Blant annet er hun «bekymret» for lønnsinntakene «som må betale de økte avgiftene». Ja vel, men her sitter hun i glasshus og kaster stein. Er det noe parti som gjennom hele sin eksistens har skrudd på avgiftsskruen, så er det Ap.

Så til kontantstøtten, som angivelig skal finansieres med økte strømpriser. Da vil jeg minne om at det er ca. en måneds tid siden en kvinnelig Ap-representant ga sin støtte til Lars Sponheim V, som vil doble strømprisene. I tillegg vil jeg minne om at Modum Ap innførte eiendomsskatt, stikk i strid med det de sa før kommunevalget i 1995. Til og med en som ikke hadde noen av de «bekvemmeligheter» som gir politikerne

påskudd til denne røverskatten, måtte betale.

Så til hennes «bekymring» for pensjonistenes økonomi. Har hun «glemt» Karl Eirik Schjøtt Pedersen, som ville beskatte pensjonister og trygdede hardere. «Fordi de sløste bort penger på bingo og Danmarks-turer». Har hun «glemt» Anniken Huitfeldts uttalelse, «Nå skal pensjonistene skattes så det svir». Har hun «glemt» Jaglands kvalme over den lusne 1000-lappen vi skulle «få». Har hun glemt at Ap stemte sammen med Sentrums-sosialistene om å beskjære særfradraget? Nei, Tone Aasterud. Ap og Sentrums-sosialistene er slående like når det gjelder å rane oss for penger, i «fellesskapets» hellige navn. Disse fire partiene sammenligner jeg med sjørøverskuter som seiler under røde-kors-flagg.

Y. Løken, Sætre

Valdresforeningen har utnevnt sitt første æresmedlem

...og jeg oversender «Æresbeviset».

Berit Kvale har jobba i Televerket hele sitt liv. Hun har vært meget aktiv i KTTL og i det lokale kulturlivet i Valdres. Hun har bestandig noe å bidra med der hun ferdes, både med taler, prologer og sanger. Berit ble 89 år gammel i mai og det var på maimøtet vårt at vi utnevnte henne som æresmedlem. Hun bor 5 mil fra Fagernes, men likevel møter hun opp på så og si alle møtene våre. Sertifikatet sitt har hun akkurat nå fornyet for et nytt år. Hun fortjener virkelig å bli utnevnt som æresmedlem.

Ellers har vi det veldig bra her i Valdres. Spesielt jeg da, på grunn av at jeg ble mor-mor den 19. august.

Hjertelig hilsen fra

Oslo i Valdres

STASJONSHOLDER I
TELEGRAF VERKET

BERIT KVALE, GRINDAHEIM
FØDT: 15.05.1909

UTNEVNES SOM

ÆRESMEDLEM

i Telepensjonistenes forening, Valdres
den 15.05.1998.

Livet ligger stadig åpent:
AKTIV---INSPIRERENDE---ENGASJERENDE
Til glede for deg selv og til lykke
for ditt tidligere yrke!

Oslo i Valdres
leder

Avisinnlegg i Aftenposten 13.3.1996 – til skrekk og advarsel

Hvem skal betale pensjonene?

Av *Andreas E. Eidsaa jr., leder i Kristelig Folkepartis Ungdom*

Hvem som skal finansiere alderspensjonene til dagens 50-åringar når de blir pensjonister rundt 2010, er et spørsmål de færreste har et svar på. Og om de har svaret, er det enda færre som tør å si det høyt. Velferdsmeldingen om velferd mot 2030, som Regjeringen har sendt ut, går ikke så mye lenger enn å si at det blir forferdelig dyrt for neste generasjon, når vi skal betale de høye alderspensjonene til våre foreldre når de blir pensjonister. De årlige utbetalingene som i dag er på 45 milliarder kroner, vil stige til 90 milliarder. Våre foreldre blir gamle, de blir

mange og de har spart opp store rettigheter til tilleggspensjon. Problemet er bare at vår foreldregenerasjon har spart opp 35 milliarder i pensjonsrettigheter årlig, uten at pengene er spart.

Det er et vanvittig dyrt party som planlegges av denne generasjonen med vordende pensjonister. Regningen for disse høye tilleggspensjonene blir sendt direkte videre til neste generasjon. Først fikk de som ønsket det, studere, og så var de alle sikret jobb når de måtte ønske det. Så bygget de seg hus billig, og deretter spiste inflasjonen opp bolig- og studielånene. De har levd fett på oljepengene, og ikke nok med det: Nå skal de ha høye alderspensjoner for å sikre alderdommen. Vår generasjon får flere pensjonister å underholde pr. arbeidstager. Vi skal lage nok barn, sikre økonomisk vekst, betale pensjonene deres og spare til egen pensjon. Det holder ikke!

Vår klare melding ut er at dette går vi ikke med på. Gjør de ikke noe med det nå, så tar ikke vi en krone for å kutte pensjonene og skattlegge dem hardere om 15-20 år, når vi er voksne og vår generasjon sitter på Stortinget og bestemmer. Da nytter det ikke om Gro,

Kjell Magne og Kaci lager eldreopprør på gamlehjemmet, for da er det vi som bestemmer. Vi vil simpelthen ikke ha råd til å la det fortsette på samme måte.

Hvis vi ikke vil forandre noe nå, vil alt bli forandret. Forandring senere vil bare bli så mye tøffere å takle. Stol derfor ikke på oss i denne saken, at vi vil kjempe for at alt skal være uforandret. Høyst sannsynlig vil ressursene bli knappere i fremtiden, og lever vi over evne, vil noen bli straffet for det. Kristelig Folkepartis Ungdom kan ikke akseptere bare å sende regningen videre. Da vil det straks være et konkursbo som blir overlevert til neste generasjon, og det er uholdbart i forhold til forvalteransvaret. Dagens politikere må derfor føle seg mer forpliktet til å tenke igjennom problemstillingen. De må tore å se på forskjellige alternativer, eksempelvis flat pensjon, og så få gjort noe. Det vil nemlig være uetisk å ignorere denne flodbølgen som kan komme til å knuse folketrygdsystemet, om ikke demninger blir bygget.

Gjør din pensjonisttilværelse aktiv!

Vi har registrert at du snart vil, eller allerede har avsluttet ditt yrkesaktive liv i Televerket/Telenor, og vi ønsker deg velkommen i pensjonistenes rekke.

Foran overgangen til pensjonisttilværelsen har du antakelig fundert over hvordan du kommer til å trives som pensjonist. Mange er engstelige for å miste kontakten med kolleger og venner som en har fått gjennom et mangeårig arbeidsliv. Denne engstelsen kan i høy grad avhjelpes ved medlemskap i en av telepensjonistforeningene.

Over hele landet er det opprettet lokale pensjonistforeninger som er tilsluttet Telepensjonistenes Landsforbund som igjen er tilknyttet Norsk Pensjonistforbund. Norsk Pensjonistforbund er det samlede organ for de fleste pensjonistorganisasjoner i Norge og har som eneste pensjonistorganisasjon forhandlingsrett overfor Staten.

Vi inviterer deg til å bli medlem i vår forening. Som medlem kan du delta i de aktiviteter foreningen driver, som medlemsmøter, turer, kurs og andre arrangementer av sosial karakter.

Foreningens formål er å verne om og fremme medlemmenes sosiale, økonomiske og kulturelle interesser. Foreningen er partipolitisk nøytral.

Alle pensjonister fra Telenor og fra enheter i tidligere Televerket samt deres ektefeller/samboere og gjenlevende ektefeller/samboere kan være medlem av foreningen.

Fyll ut innmeldingsblanketten nedenfor og send den til din lokalforening.

INNMELDINGSBLANKETT

Jeg ønsker å bli medlem av Telepensjonistenes forening, ...
(sted)

Etternavn: ..... Fornavn: .....

Adresse: .....

Postnr./poststed: .....

Fødselsdato/-år: .....

Evt. innmelding av ektefelle/samboer:

Etternavn: ..... Fornavn: .....

Fødselsdato/-år: .....

Dato ..... Underskrift .....

Info:

Fra Statens Pensjonskasse (SPK):

Oppsatt etterlattepensjon

Etterlatte etter et medlem med oppsatt pensjonsrettigheter i SPK kan også ha krav på etterlattepensjon. I motsetning til ved ordinære etterlattepensjoner regnes da ikke med den pensjongivende tjenestetiden avdøde kunne ha fått ved å fortsette i stillingen fram til aldersgrensen.

Overføringsavtalen

En av fordelene med den offentlige tjenstepensjonsordningen er at medlemmer i SPK fritt kan bytte stilling innenfor det offentlige - uten å miste noen av sine opptjente pensjonsrettigheter.

Overføringsavtalen er en avtale om felles beregning og utbetaling av pensjon mellom Statens Pensjonskasse og alle kommunale og fylkeskommunale tjenstepensjonsordninger. Alle pensjonsordninger som er med i avtalen har regler som stort sett gir de samme rettighetene som Statens Pensjonskasse. Når arbeidstakeren skal ta ut pensjon, legges pensjonsrettighetene i de forskjellige ordningene sammen, og pensjonen utbetales av den pensjonsordningen arbeidstakeren sist var medlem av.

Hvem svarer på spørsmål om avtalefestet førtidspensjon (AFP)?

Mange arbeidsgivere og medlemmer synes AFP-ordningen er komplisert å forholde seg til. En av grunnene til dette er at det er to ulike regelverk som gjelder, avhengig av arbeidstakerens alder når han eller hun velger å ta ut AFP. Mellom 62 og 65 år er det alltid folketrygdens regler og beregningsmåte som gjelder. Mellom 65 og 67 år er hovedregelen at det er Statens Pensjonskasses regelverk som benyttes. Dersom det er gunstigere for medlemmet blir folketrygdens regelverk likevel fulgt også mellom fylte 65 og 67 år. Denne todelingen gjelder også for hvem som er ansvarlig for utregningen av AFP, og som dermed kan svare på spørsmål fra arbeidstakerne om f.eks. størrelsen på AFP eller regelverket rundt beregningen.

- For AFP fra fylte 62 til 65 år må arbeidstakeren kontakte sitt lokale trygdekontor. Siden det er folketrygden som beregner og utbetaler AFP for denne aldersgruppen, er det også de som svarer på spørsmål.
- Gjelder spørsmålet AFP fra fylte 65 til 67 år, må arbeidstakeren kontakte Statens Pensjonskasse for å få svar på det han eller hun lurer på.

Innmelding

Vårt «standard» rekrutteringsskjema finner du på foregående side. Bruk innmeldingsblanketten eller bruk telefonen. Er du usikker på hvilken lokalforening du vil tilhøre, send blanketten til forbundskontoret, se adresse omslagsside 2. Vi har kontordag hver tirsdag. Merk ellers at vi også tar opp ansatte på ventelønn som medlemmer. Aldersfordelingen på våre medlemmer går nå fra under de 50 til 100 år.

Pensjonisten

«Pensjonisten» er et informativt medlemsblad i avisformat for Norsk Pensjonistforbund, Henrik Ibsensgt. 7, 0179 Oslo, telefon 22 98 17 71. Pensjonisten utkommer 6 ganger i året. Oppgi at du er medlem av Telepensjonistenes Landsforbund og du får abonnementet for kr. 50 pr. år.

MELD DEG INN I DITT HJEMSTEDS TELEPENSJONISTFORENING

Her møter du venner og kolleger og oppfrisker gamle minner.

Arendal:	Chr. F. Corneliussen, Kirkevn. 32, 4800 ARENDAL	37 01 56 37
Bergen:	Aslaug Hellevang, Postboks 880, 5002 BERGEN	55 96 80 96
Drammen:	Bjørn Ivar Eidsvig, Heggevn. 13, 3043 DRAMMEN	32 81 14 60
Gjøvik:	Willy Røed, Eventyrvn. 6, 2800 GJØVIK	61 17 31 81
Glåmdal:	Anne-Lise Jogerud, Frøysaveg 12, 2200 KONGSVINGER	62 81 59 61
Gudbrandsdal:	Magnhild Syrrist, Storgt. 8, 2670 OTTA	61 23 02 81
Hamar:	Jon Kroken, Seierstedvn. 6, 2322 RIDABU	62 52 42 50
Haugesund:	Marthe J. Pedersen, Kirkegt. 165, 5500 HAUGESUND	52 71 52 20
Helgeland:	Evald Hagenes, Veslefrikkvn. 13, 8800 SANDNESSJØEN	75 04 34 34
Kristiansand:	Agnete Lindeberg, Hanneviktoppen 37, 4629 KRISTIANSAND	38 03 19 27
Kristiansund:	Lisbeth Greger, Banavn. 7 b, 6500 KRISTIANSUND	71 67 28 81
Larvik:	Håkon Tryver, Helgeroavn. 16 e, 3290 STAVERN	33 19 86 88
Levanger:	Berit Strugstad, Bakkeveien 12, 7600 LEVANGER	74 08 12 15
Lillehammer:	Egil Iversen, Bekkefaret 2 e, 2600 LILLEHAMMER	61 25 00 37
Lillestrøm:	Arve Dehli, Gml. Rovenvei 39, 1900 FETSUND	63 88 14 22
Lofoten:	Edith Susæg, Rich. Withsgt. 12, 8300 SVOLVÆR	76 07 06 40
Molde:	Sigrid Jordhøy, Torbjørnsvei 13, 6400 MOLDE	71 25 33 13
Namsos:	Mary Solvik, Dr. Hummelsvei 6, 7800 NAMSOS	74 27 31 07
Nord-Østerdal:	Klaus Lillevold, Hesteskoen 2 b, 2500 TYNSET	62 48 11 51
Ofoten og Sør-Troms:	Olaug Lind-Olsen, Heggen allé 71, 9400 HARSTAD	77 06 26 30
Oslo:	Arne Kristensen, Larsbråtvn. 1, 0674 OSLO	22 32 30 12
Ringerike:	Edith Pedersen, Gøtzschesgt. 5, 3500 HØNEFOSS	32 12 86 60
Salten:	Roald Pettersen, Fredensborgvn. 114, 8003 BODØ	75 52 14 92
Sandefjord:	Sivert Svanes, Venusvei 9, 3226 SANDEFJORD	33 47 57 25
Sentrale enheter:	Arne Tofte, Per Morksv. 18, 2000 LILLESTRØM	63 83 89 23
Skien:	Olav Hantveit, Falkumsjordet 22, 3722 SKIEN	35 52 26 78
Sogn og Fjordane:	Jenny Riise, Bakkebøvn. 6, 6800 FØRDE	57 82 11 25
Stavanger:	Ingvar Ueland, Leitevn. 14, 4030 HINNA	51 58 72 20
Steinkjer:	Ole Halsauet, Karjolveien 67, 7700 STEINKJER	74 16 75 80
Tromsø:	Randi Sorem, Bentsjordvn. 5, 9006 TROMSØ	77 68 29 43
Trondheim:	Inger Qvam, Magnus Berrføttsvei 1 b, 7046 TRONDHEIM	73 91 81 50
Tønsberg:	Astrid Fagernes, Jupitervn. 6, 3113 TØNSBERG	33 32 57 10
Valdres:	Astri Jodalen, Øvreveien 33, 2900 FAGERNES	61 36 00 59
Østfold:	Ottar Midthun, Gaupefaret 11, 1712 GRÅLUM	69 14 03 52
Ålesund:	Oddveig Saure, Ørnestua 12, 6009 ÅLESUND	70 13 78 30